

IZ NAŠIH KRAJEV

Divji prasiči v krdelih groze posevkom v Suhi krajini

Ko zori krompir in ko dobiva koruza stroke, se po suhokranjskih poljih podijo tolpe divjih prasičev. Vsa Suha krajina je noč in dan na nogah in brandnje. Ognji in razbijanje po

Iz Žužemberka

V ponedeljek je gostovao lutkovno gledališče »svobode z Jesenic z igroko »Kocica kapica«. Dvorana je bila polna. Prizadelenim Jesenicam smo zelo hvaljeni in želimo, naj nas še obisujejo.

Letošnji pridelek žitaric je zelo slav; uslega, da bomo v boode morali poseti po boljem mestu, ce bomo hoteli imeti boljšo zetev. Star slovenski predgovor pravi, da je po toci prepozno zvonič. Zadruga je uvedla nevarnost za krompirjeve nasade, ki jih napada plesen. Kmetje bi morali skropiti krompirca, toda niso juri. Zdaj tarjanjo, da imajo zelo slab krompir.

FRANČEK SAJE:

Kako je naša vojska pomagala k porazu imperialistične Italije

(Iz razprave „Narodnoosvobodilna borba v Sloveniji od junija 1943 do kapitulacije Italije“)

Glavni štab NOV in PO Slovenije se je temeljito pripravljal in usposabjal za neposrednejšo vodenje svojih enot, ki so prehajale v regularno armado. Pri tem delu je pred očmi imel skorajšnjo kapitulacijo italijanske vojske in odgovorne naloge naše vojske ob tem dogodku. To je razvidno iz brzovajeve, ki jo je Edvard Kardej 14. avgusta 1943 iz Glavnega štaba Hrvatske poslal v Slovenijo:

»V zvezri z vprašanjem, kaj naj zabeležimo v primeru premirja z Italijo, je Tito na moje vprašanje odgovoril tako: »Danes smo sporočili angleške misije pri našem štabu naše pogoje za premirje z Italijani v Sloveniji. Ti so naslednji: Slovenski partizani bodo prekinili sovražnosti z italijanskim vojsko na osnovi, če bodo enote italijanske vojske prekinile sovražnost s proti partizanom in obrnili oružje proti Nemcem, ali če italijanske enote izroži in zapuste naše ozemlje. To sta dva izboda za premirje z italijanskimi okupatorskimi enotami. Ko bodo trajala pogajanja, obe strani prekineta sovražnosti. Hrati italijanske oblasti in vojaške enote ne smejte na okupiranem ozemljiju izvršiti niti enega nasilja nad slovenskim ljudstvom. — V imenu Vrhovnega štaba NOV in PO Jugoslavije komandant Tito. — Te zahvale naj Glavni štab Slovenije v našem imenu preko majorja (Jonesa), lepa angleške vojne misije pri GSS — op. F. S.) sporoči angleškemu vojaškemu krogom.« Izrožite se zahvale v uradni obliki Jonesu. Hrati mu poluradno pojasnite, da tudi vse enote Prostovoljne protikomunistične milice (beli garde — op. F. S.), ki je v stavu italijanske vojske smatrate za sestavni del okupatorske vojske.«⁴¹

ražene italijanske divizije in branili novo osvojeno ozemlje pred nemškim vdorom...«⁴²

Dolenjska, Notranjska in Ljubljana so sestavljale tako imenovano Ljubljansko pokrajino. Na tem ozemlju so italijanski okupatorji imeli naslednje svoje enote: divizijo »Cacciatori delle Alpi« s sedežem v Ljubljani, divizijo »Isonzo« s sedežem v Novem mestu, divizijo »Lombardia« s sedežem v Karlovcu, grupacijo fašistične milice »XXI Aprile« s sedežem v Kočevju in grupacijo »Guardia della Frontiera« na Notranjskem ob bivši jugoslovensko-italijanski meji. Razen teh sil so tu Italijani razpolagali tudi z vojaškimi in civilnimi karabinjerji in policijo. Te enote so bile v sestavi XI. armadnega korpusa s sedežem v Ljubljani, ki je 1. junija 1943 štel okoli 50.000 mož.⁴³

Razen teh svojih sil je XI. armadni zbor razpolagal tudi s kvinsko MVAC (Milizia volontaria anticommunista — Prostovoljna protikomunistična milica) ali belo gardo, ki je 15. avgusta 1943 imela 104 postojanke po Dolenjski in Notranjski s skupno 6049 borbenih mož. Kvinsko belo gardo so Italijani dobro oborčili, saj so jih razen pušk dali 38 težkih in 147 lahkih strojnic.⁴⁴ Z belo gardo in italijansko vojsko je v borbi proti narodnoosvobodilni vojski sodelovalo tudi 5 četniških ali plavogardističnih odredov z okrog 400 plavogardistov.⁴⁵

SOVRAŽNE SILE V LJUBLJANSKIM POKRAJINAMI
SKUPNO STELE OKROG 56.400 MOZ

Ta sovražna vojska pa se ni bila le proti partizanskim enotam, temveč je delala tudi nepopisna

nasilja nad svobodoljubnimi slovenskimi ljudstvom. Kljub okupatorskemu in belogradističnemu teritoriju pa so se slovenski ljudje vse čvrsteje oklepali Osvobodilne fronte.

»Politična situacija v Sloveniji se razvija prilično dobro. Prehod ljudskih množic na pozicije Osvobodilne fronte se nadaljuje. Na osnovi teh poročil lahko trdimo, da je tudi v Ljubljanski provinci (kjer je bil razen Štajerske politično stanje najslabše zaradi belogradističnega narodnega izdajstva in terorja belogradističnih polipov — op. F. S.) danes 80 odstotkov prebivalstva izrazito za Osvobodilno fronto. Organizacijsko zajemanje teh množic še vedno zastaja, za političnim razvojem... Razkrinkanje in demoralizacija v belogradističnih vrstah napreduje...«⁴⁶

Sicer pa je po zadnjih mednarodnih in domačih dogodkih avtoritet OF zelo porasla... Največji uspeh naših v Ljubljani je bila dvoma množična demonstracija. Prve so bile 1. avg. (1943). Demonstriralo je 12.000 ljudi za izpust internarjev. Demonstracije so se takoj stopnjevala v politične za svobodo in združeno Slovenijo, novo Jugoslavijo. Vojaštvo in tankisti, ki jih je poslal Gambara na ulice proti demonstrantom, so ploskali. Gambara je dal s težavo poloviti 25 ljudi, ki so bili drugi dan obsojeni vsak na 16 let ječe in deportirani v Italijo. Cez takih deset dni so se ponovile naše demonstracije na pokopalisku na grobovin talcev (in drugod — op. F. S.).⁴⁷

V kratkem se bo dalo v Ljubljani mobilizirati kakih 800 do 1000 ljudi. To je seveda šele za začetek. Na osnovi razpoloženja Cankarjeva in Sercerjeva brigada sta krenili 27. maja 1943 iz Bele krajine preko Gorjancev na področje Šmarjetje, kjer sta Gubčeva brigadi oddali tezno prenosno opremo in težko oružje. Dne 1. junija sta odhiteli preko Trebelnega, Mirne in Sv. Križa pri Litiji do nemško-italijanske okupacijske meje med Temenico in Metnajem nad Štencu. Na ta sektor sta dne 3. junija prispeli tudi Gubčeva in Tomšičeva brigada, ki je konec maja preselila z Notranjske na Dolensko. V noči od 4. na 5. junija so vse štiri brigade prekorakljata Savo in prodreta na Gorenjsko in Štajersko.⁴⁸

Cankarjeva in Sercerjeva brigada sta krenili 27. maja 1943 iz Bele krajine preko Gorjancev na področje Šmarjetje, kjer sta Gubčeva brigadi oddali tezno prenosno opremo in težko oružje. Dne 1. junija sta odhiteli preko Trebelnega, Mirne in Sv. Križa pri Litiji do nemško-italijanske okupacijske meje med Temenico in Metnajem nad Štencu. Na ta sektor sta dne 3. junija prispeli tudi Gubčeva in Tomšičeva brigada, ki je konec maja preselila z Notranjske na Dolensko. V noči od 4. na 5. junija so vse štiri brigade prekorakljata Savo in prodreta na Gorenjsko in Štajersko.⁴⁹

Največkrat je bil razen Štajerske politično stanje najslabše zaradi belogradističnega narodnega izdajstva in terorja belogradističnih polipov — op. F. S.) danes 80 odstotkov prebivalstva izrazito za Osvobodilno fronto. Organizacijsko zajemanje teh množic še vedno zastaja, za političnim razvojem... Razkrinkanje in demoralizacija v belogradističnih vrstah napreduje...«⁵⁰

Esperanto je umetno sestavljen mednarodni jezik, se pravi, da se ni razvil v dolgem procesu kot drugi jeziki. Dobril 65 je minilo, odkar ga je poljski zdravnik Zamenhof prvič objavil. Pesimisti so mu sicer navedovali skorajšen korek, toda temelji so bili položeni. Stivilo pristašev novega jezika se je večalo iz leta v leto, jezik je začel krepko utrati pot v radiu, turizmu, trgovini in drugem. Vsake leto so svetovni esperantski kongresi, ki so nekajn delovni sestanki: kongres, ki je pravkar minil v Zagreb, je bil že osemintretideset po vrsti. Prisotnosti so mu delegati iz več kot 30 držav stvarili vsi so se sporazumevali v esperantskem jeziku.

Katero so prednosti jezika? Enostavna slovina, ki ne poznava raznih trdih in mehkih sklanjatev, izjem in nepravilnih glagolov, ki so jih polni vse ostali jeziki. Besedni zaklad je kolikor toliko znani razgledane mučloveku, to so stvari, ki olajšajo učenje jezika. Pri resnem učenju ga človek kaj kman-

lu obvlada, medtem ko ostalih jezikov še v dolgih letih ne popolnoma.

Jezik je neutralen in prav tako je lahko mednaroden. Za njim se ne skrivajo nikaki politični ali celo zavojevalni cilji, kot se je dogajalo in se na žalost s takozvanimi svetovnimi jeziki: spomnimo se samo najbližje preteklosti. Ni bil zgolj slučaj, da so nascisti besno preganjali esperantsko gibanje in da mu še danes za »zelezno zaveso« niso naklonjeni. Na drugi strani pa ima gibanje v naši državi podporo in simpatije celo najvišjih državnih voditeljev. Vedeti moramo, da jezik ni sami sebi namen. Esperantsko gibanje je postal dobro vse, kot zgoj jezikovno gibanje. Jezik je postal močno sredstvo za resnično bliženje narodov, za zbljanje in sodelovanje brez lepih besed in pulnih fraz. Če ne drugač, to bi dovolj opravljalo njegov obstojo.

Vsek uspehov, ki jih je esperanto že dosegel, ni mogče opisati, preveč jih je. Obstoji že obsežna književnost, od leposlovnih preko tehničnih do najbolj zamotnih filozofskih razprav. V svetu izhaja precej revij o esperantu, tudi Jugoslovanski imamo svojo. Mnoge radijske postaje oddajajo programe v esperantu. V mnogih šolah poučujejo jezik kot obvezen ali neobvezen predmet. Tisoči in tisoči ljudi si dopisuje s svojimi stanovskimi tovarisi z vseh koncov sveta in si tako razširja duševno obzorje.

Se in še bi lahko nizal uspehe, ki jih je doslej esperanto že dosegel, a žal prostor tega ne dopušča. Kdor se za stvar resneje zanimal, lahko dobije pojasnila pri Zvezki esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva 7. Namen tega članka je bil le v skopih črtah pokazati na mednarodni jezik in opozoriti načine, ki prebirajo naš list.

Glavni odbor
Prešernove družbe

musnikom, da se vpisuje v članstvo ter si s tem zagotove prejem 5 dragocenih knjig. Po udarjam, da ostane članarina 240.— din nespremenjeno do izida knjig. Kasneje bo le nekaj knjig na razpolago v knjigarnah po knjigotržnih cenah, ki bodo znatno višje.

Ker je naklada knjige omemjena, pobelite z vpisom, da ne ostanete brez knjig Prešernove družbe.

Vse poverjenike prosimo, da nam vsakih 15 dni javljajo močne člane, da jih ne bi zaključek vpisovanja presestel.

Glavni odbor
Prešernove družbe

lu obvlada, medtem ko ostalih jezikov še v dolgih letih ne popolnoma.

Jezik je neutralen in prav tako je lahko mednaroden. Za njim se ne skrivajo nikaki politični ali celo zavojevalni cilji, kot se je dogajalo in se na žalost s takozvanimi svetovnimi jeziki: spomnimo se samo najbližje preteklosti. Ni bil zgolj slučaj, da so nascisti besno preganjali esperantsko gibanje in da mu še danes za »zelezno zaveso« niso naklonjeni. Na drugi strani pa ima gibanje v naši državi podporo in simpatije celo najvišjih državnih voditeljev. Vedeti moramo, da jezik ni sami sebi namen. Esperantsko gibanje je postal dobro vse, kot zgoj jezikovno gibanje. Jezik je postal močno sredstvo za resnično bliženje narodov, za zbljanje in sodelovanje brez lepih besed in pulnih fraz. Če ne drugač, to bi dovolj opravljalo njegov obstojo.

Vsek uspehov, ki jih je esperanto že dosegel, ni mogče opisati, preveč jih je. Obstoji že obsežna književnost, od leposlovnih preko tehničnih do najbolj zamotnih filozofskih razprav. V svetu izhaja precej revij o esperantu, tudi Jugoslovanski imamo svojo. Mnoge radijske postaje oddajajo programe v esperantu. V mnogih šolah poučujejo jezik kot obvezen ali neobvezen predmet. Tisoči in tisoči ljudi si dopisuje s svojimi stanovskimi tovarisi z vseh koncov sveta in si tako razširja duševno obzorje.

Se in še bi lahko nizal uspehe, ki jih je doslej esperanto že dosegel, a žal prostor tega ne dopušča. Kdor se za stvar resneje zanimal, lahko dobije pojasnila pri Zvezki esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva 7. Namen tega članka je bil le v skopih črtah pokazati na mednarodni jezik in opozoriti načine, ki prebirajo naš list.

Glavni odbor
Prešernove družbe

lu obvlada, medtem ko ostalih jezikov še v dolgih letih ne popolnoma.

Jezik je neutralen in prav tako je lahko mednaroden. Za njim se ne skrivajo nikaki politični ali celo zavojevalni cilji, kot se je dogajalo in se na žalost s takozvanimi svetovnimi jeziki: spomnimo se samo najbližje preteklosti. Ni bil zgolj slučaj, da so nascisti besno preganjali esperantsko gibanje in da mu še danes za »zelezno zaveso« niso naklonjeni. Na drugi strani pa ima gibanje v naši državi podporo in simpatije celo najvišjih državnih voditeljev. Vedeti moramo, da jezik ni sami sebi namen. Esperantsko gibanje je postal dobro vse, kot zgoj jezikovno gibanje. Jezik je postal močno sredstvo za resnično bliženje narodov, za zbljanje in sodelovanje brez lepih besed in pulnih fraz. Če ne drugač, to bi dovolj opravljalo njegov obstojo.

Vsek uspehov, ki jih je esperanto že dosegel, ni mogče opisati, preveč jih je. Obstoji že obsežna književnost, od leposlovnih preko tehničnih do najbolj zamotnih filozofskih razprav. V svetu izhaja precej revij o esperantu, tudi Jugoslovanski imamo svojo. Mnoge radijske postaje oddajajo programe v esperantu. V mnogih šolah poučujejo jezik kot obvezen ali neobvezen predmet. Tisoči in tisoči ljudi si dopisuje s svojimi stanovskimi tovarisi z vseh koncov sveta in si tako razširja duševno obzorje.

Se in še bi lahko nizal uspehe, ki jih je doslej esperanto že dosegel, a žal prostor tega ne dopušča. Kdor se za stvar resneje zanimal, lahko dobije pojasnila pri Zvezki esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva 7. Namen tega članka je bil le v skopih črtah pokazati na mednarodni jezik in opozoriti načine, ki prebirajo naš list.

Glavni odbor
Prešernove družbe

lu obvlada, medtem ko ostalih jezikov še v dolgih letih ne popolnoma.

Jezik je neutralen in prav tako je lahko mednaroden. Za njim se ne skrivajo nikaki politični ali celo zavojevalni cilji, kot se je dogajalo in se na žalost s takozvanimi svetovnimi jeziki: spomnimo se samo najbližje preteklosti. Ni bil zgolj slučaj, da so nascisti besno preganjali esperantsko gibanje in da mu še danes za »zelezno zaveso« niso naklonjeni. Na drugi strani pa ima gibanje v naši državi podporo in simpatije celo najvišjih državnih voditeljev. Vedeti moramo, da jezik ni sami sebi namen. Esperantsko gibanje je postal dobro vse, kot zgoj jezikovno gibanje. Jezik je postal močno sredstvo za resnično bliženje narodov, za zbljanje in sodelovanje brez lepih besed in pulnih fraz. Če ne drugač, to bi dovolj opravljalo njegov obstojo.

Vsek uspehov, ki jih je esperanto že dosegel, ni mogče opisati, preveč jih je. Obstoji že obsežna književnost, od leposlovnih preko tehničnih do najbolj zamotnih filozofskih razprav. V svetu izhaja precej revij o esperantu, tudi Jugoslovanski imamo svojo. Mnoge radijske postaje oddajajo programe v esperantu. V mnogih šolah poučujejo jezik kot obvezen ali neobvezen predmet. Tisoči in tisoči ljudi si dopisuje s svojimi stanovskimi tovarisi z vseh koncov sveta in si tako razširja duševno obzorje.

Se in še bi lahko nizal uspehe, ki jih je doslej esperanto že dosegel, a žal prostor tega ne dopušča. Kdor se za stvar resneje zanimal, lahko dobije pojasnila pri Zvezki esperantistov Slovenije, Ljubljana, Miklošičeva 7. Namen tega članka je bil le v skopih črtah pokazati na mednarodni jezik in opozoriti načine, ki prebirajo naš list.

Glavni odbor
Prešernove družbe

lu obvlada, medtem ko ostalih jezikov še v dolgih letih ne popolnoma.

Jezik je neutralen in prav tako je lahko mednaroden. Za njim se ne skrivajo nikaki politični ali celo zavojevalni cilji, kot se je dogajalo in se na žalost s takozvanimi svetovnimi jeziki: spomnimo se samo najbližje preteklosti. Ni bil zgolj slučaj, da so nascisti besno preganjali esperantsko gibanje in da mu še danes za »zelezno zaveso« niso naklonjeni. Na drugi strani pa ima gibanje v naši državi podporo in simpatije celo najvišjih državnih voditeljev. Vedeti moramo, da jezik ni sami sebi namen. Esperantsko gibanje je postal dobro vse, kot zgoj jezikovno gibanje. Jezik je postal močno sredstvo za resnično bliženje narodov, za zbljanje in sodelovanje brez lepih besed in pulnih fraz. Če ne drugač, to bi dovolj opravljalo njegov obstojo.

Vsek uspehov, ki jih je esperanto že dosegel, ni mogče opisati, preveč jih je. Obstoji že obsežna književnost, od leposlovnih preko tehničnih do najbolj zamotnih filozofskih razprav. V svetu izhaja precej revij o esperantu, tudi Jugoslovanski imamo svojo. Mnoge radijske postaje oddajajo programe v esperantu. V mnogih šolah poučujejo jezik kot obvezen ali neobvezen predmet. Tisoči in tisoči ljudi si dopisuje s svojimi stanovskimi tovarisi z vseh koncov sveta in si tako razširja duševno obzorje.